

ಪರೀಕ್ಷೆ: ಆತಂಕ ದೂರವಾಗಲಿ ಉಲ್ಲಾಸ-ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಲಿ

ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ
ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಹಾಗೂ
ಪಿಯುಸಿ ಪರೀಕ್ಷಾ
ಫಲಿತಾಂಶಗಳ ಬೆನ್ನಿಗೆ
ಅನುತ್ತೀರ್ಣರಾದ ಅಥವಾ
ಕಡಿಮೆ ಅಂಕ ಗಳಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳ
ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ವರದಿಗಳೂ
ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ. ಬದುಕಲಿಕ್ಕೆ
ಬೇಕಾದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ
ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ
ಎನ್ನುವ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ ಈ
ಸಾವುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಿದೆ.

ಈಶ್ವರ

ಶಿಕ್ಷಣದ ಉದ್ದೇಶ ಮನರಂಜನೆ ಹಾಗೂ ಮನೋವಿಕಾಸ. ಆದರೆ, ಇಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ನಮಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಮಾನಸಿಕ ಕುಬ್ಜತೆ ಹಾಗೂ ಕೋಪ. ಈ ವಿರೋಧಾಭಾಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಾವು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ 'ಪರೀಕ್ಷೆ' ಎನ್ನುವ ಜಟಿಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾದುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆಧುನಿಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಆತಂಕವನ್ನು ಆರೋಪಿಸಿದ್ದೇವೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ತಿಳಿವಳಿಯನ್ನು ಒರೆಗೆ ಹಚ್ಚುವುದು ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದು ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಉದ್ದೇಶ. ಆದರೆ, ಇಂದಿನ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ತಿಳಿವಳಿಯನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುವ ಬದಲು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಿವೆ. ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಕೀಳರಿಮೆ ಮೂಡಿಸುತ್ತಿವೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಸಬಲನಾಗಬೇಕು. ಅವನ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಸರೆಯಾಗಬೇಕು. ಆದರೆ, ಇಂದು ನಾವು ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಜ್ಞಾನವೂ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಾಗುವ ಕೌಶಲಗಳೂ ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ?

ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಗಳಿಸುವ ಅಂಕಗಳ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಗುರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ವೈರುಧ್ಯಗಳ ಮೂಲ. ಸಮಾಜದ ಪಾಲಿಗೇ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಜ್ಞಾನದ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿಲ್ಲ. ರೇಸು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೂ ಇಂದಿನ ಬಹುತೇಕ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳ ಮನೋವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಶಾಲೆಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಅಪಘನವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾಲಕರು ಮಕ್ಕಳ ಓದಿಗೆ ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೈಹಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಕೂಡ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿಗಿಟ್ಟೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲ. ಹೋಂವರ್ಕ್ ಮೂಲಕ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಶಾಲೆ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ, ಟ್ಯೂಷನ್ ಬಾಲವೂ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಓದು ಬರಹಕ್ಕೇ ಸಮಯ ಸಾಲದಾದಾಗ ಆಟಕ್ಕೆ ಸಮಯವಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ? 'ಓದುವಿಕೆಯ ಚಕ್ರ'ದಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯದ ನವಿರುತನ ಹಾಗೂ ಮುಗ್ಧತೆ ನಮಗಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಘಾಸಿಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದಾಗುವ ಪರಿಣಾಮ ಅನೂಹ್ಯ.

ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಭೂತ ಉದ್ದೇಶ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾಗರಿಕನಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ಷ್ಮಗೊಳಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಸಂವೇದನಾಶೀಲತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು. ಆದರೆ, ಪಠ್ಯಕ್ಕೆ ಜೋತುಬಿದ್ದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಂವೇದನೆಗಳು ಮುರುಟಿಹೋಗುತ್ತವೆ, ಜಡವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೇ ಯುವಜನರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗುತ್ತಿರುವ ಮಾನಸಿಕ ಬಿನ್ನತೆ, ವ್ಯಗ್ರತೆ. ಬದುಕಿನ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದ ಬಹುತ್ವದ ಚೆಲುವಿಗೆ ಬೆನ್ನುಹಾಕಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪ್ರಚೋದಿಸುವಂತಿದೆ.

ಪರೀಕ್ಷೆ ಎನ್ನುವುದೊಂದು ಸವಾಲು, ಯುದ್ಧ; ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಗಳಿಸದೆ ಹೋದರೆ ನಾಳೆಗಳೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಂಬಿಸಿದೆ. ಈ ನಂಬಿಕೆ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ಹೇರುತ್ತದೆ. ಒತ್ತಡ ಅತಿಯಾದಾಗ ಸ್ಪೋಟ ಸಹಜವಲ್ಲವೇ? ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಹಾಗೂ ಪಿಯುಸಿ ಪರೀಕ್ಷಾ ಫಲಿತಾಂಶಗಳ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಅನುತ್ತೀರ್ಣರಾದ ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಅಂಕ ಗಳಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ವರದಿಗಳೂ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ. ಬದುಕಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ ಈ ಸಾವುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಿದೆ.

ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಾಧನ ಎನ್ನುವುದು ಗಾಂಧೀಜಿ ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ನೈತಿಕತೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ತಳಹದಿ ಆಗಿರಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಅವರ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ. ಮನುಷ್ಯನ ದೇಹ ಮತ್ತು ಆತ್ಮದ ಔನ್ನತ್ಯದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಬೆಳಕಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಮಹಾತ್ಮನ ನೆಚ್ಚುಗೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಿಕ್ಕುಬಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವಿದೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜ. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಗಳಿಸುವುದು ಕೂಡ ಮುಖ್ಯವಾದುದೇ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುವ ಮಾರ್ಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪುನರ್ ವಿಮರ್ಶೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದುದು ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷ-ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವಂತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವುದು ಇಂದಿನ ಅಗತ್ಯ. ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಹೊರಬರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಆತಂಕದ ಬದಲು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಇರಬೇಕು. ಅಂತಹ ಪರಿಸರವನ್ನು ರೂಪಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಶಾಂತಿ, ನೆಮ್ಮದಿ, ಸೌಹಾರ್ದ, ಸಹಬಾಳಿ ಎನ್ನುವ ಸುಂದರ ಪದಗಳನ್ನು ನಿಘಂಟಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

■ ರಘುನಾಥ ಚ.ಹ.